

Ča - more - judi

13

Ča - more - judi
13

Nakladnik
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika:
Ivan Tokić

Urednici:
Dragana Đurić
Željka Alajbeg

Likovni urednik:
Anica Bašić

Ča - more - judi

Maslinica 1. svibnja 2011.
u sastavu 21. Marulovih dana
i
očuvanja stvaralaštva na čakavskom narječju

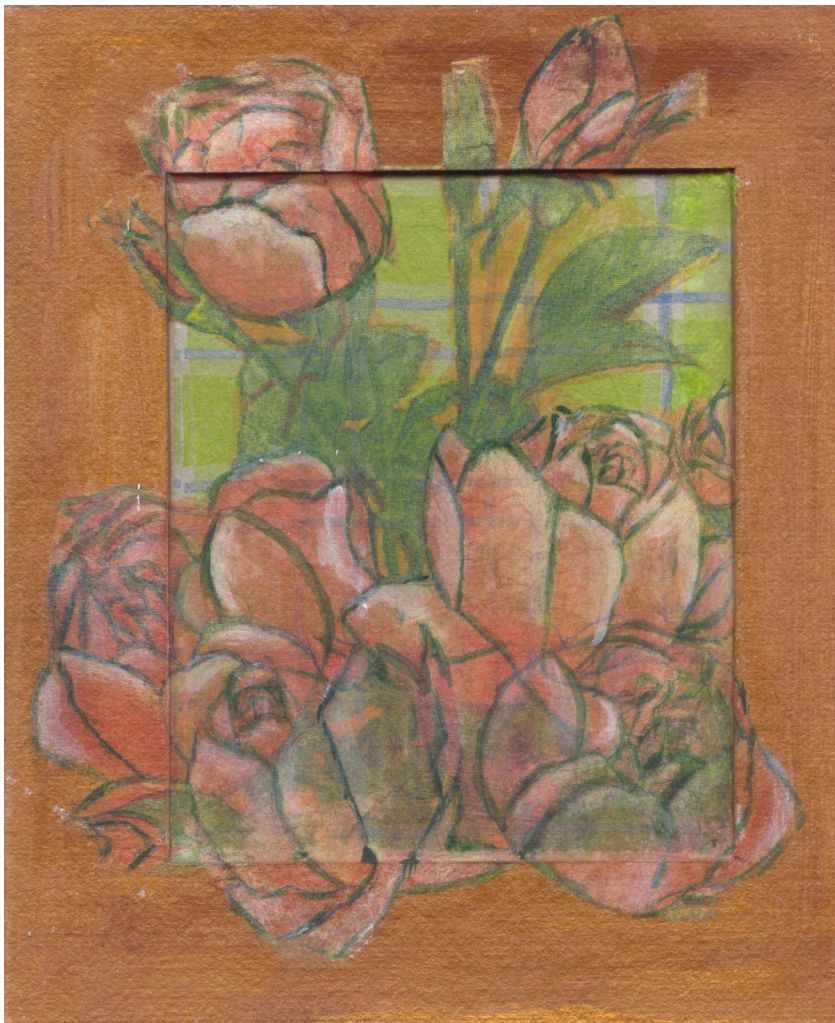

Grohote
OŠ Grohote 2011.

Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si nekoć
mojoj pjesmi svečanoj dao strune
i nadahnuće....

poezija

Jelena Brković, Ruže ljubavi (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Vitor

Luna Jerčić, 4. razred
OŠ Bol, Bol - Brač
Mentor: Nada Okmažić

Fijaka

A ča mu je?
A ča to čini?
A koji mu je?

A ne vidiš?
Sunce ga udrilo
pa je ko mandrilo.
Ante Kraljević, 4. razred
OŠ Bol, Bol - Brač

Moje misto

Moje misto je puno lipo
Puno muora, puno brodi
Zimi bura kroza škure mloti
Liti meštrol furešte hlodi.

Moje misto je puno lipo
Lipe mole crikve, lipi kampaneli
Kamene kuće i lipi sulori
Carveni krovi i veli fumori.

Moje misto je puno lipo
Lipe plože pune žola
Modro muore, zeleno luozje
Svi koluri mojega Bola.

I da cili svit obojden
I sva bloga svita nojden
Sve to ne bi vajalo ništa
Bez mojega lipega mista!

A judi moji

A judi moji,
ča smo sritni!
Sunce non sjo
i grije non žolo.

A judi moji,
Ča smo veseli!
Lipe non ženske
u vešte i travese
side na katridi
u hladu i miru.

Bili moj galebe

Galebe bili,
Ča nebu daješ
Život cili,
Dođi u svit moj,
Svit u srcu mom.
Ostani u njemu,
Osjeti dobrotu
Ili leti dalje
i traži lipotu.
Ja ću čekati s nadom,
Jer ćeš jednog jutra
Krilon me dotaknut.
Sve će svoje tajne
Samo meni šapnut
Bili galebe...

Nada Dulčić, 3.razred
OŠ Bol, Split
Mentor: Blanka Ljubenković

kako je posta ajduk

Davno je to bilo
Sto godina ima
Doša je iz Praga
I bila je zima.
Jedan kožni balun
Zaslipija svit
I mlado i staro
Poludija Split.
Momčad se stvorila
Ajduk joj je ime
Svih je pobidila
Ponosni smo time.
Kad rečeš danas
Da si ti iz Splita
Svak na ovon svitu
Za Ajduka pita.
Zato judi moji
Na Marjanu, na Rivi
Volimo ga puno
Ajduk – vično živi!

Marijan Kurtović, 3. razred
OŠ Bol, Split
Mentor: Blanka Ljubenkov

Šušur

Ča san jutros dobre voje!
Gledan niz kaletu,
vidin iste drage face.
U moju kaletu se živi
sto na sat,
a niko se nigdi ni ni maka
vengo do rive
il podno starega sata.
Ovakega šušura nima
ni Wall Street
ka naš lipi, najlipji Split.

Renata Delić, 8. razred
OŠ Dobri, Split
Mentor: Mary Brkljača

Moja škola

Lipa li je stara dama
škola Dobri usrid grada
dočeka nas jutro svako
obraduje zvonon svojim
brojem, slovom, bojom,
pismom.
Radost i smij, znanje nosi
dicon svojom se ponosi.

Skale, klupe, ploča, kreda
Povist pišu, još se neda,
Osandeset dugih ljeta.

Dobroga smo snaga mlada
jubav, mladost život sklada
carskog grada mi smo mit
najboji smo, naš je hit.

Ana Šiškov, 5.razred
OŠ Dobri, Split
Mentor: Mary Brkljača

Hana Novaković, Cvijeće u vazi (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Rascvitani dvor

Ala lipog li cvića!
Prikrasnih ruža, malenih buketića i
šarenih kamenčića.
Ča ima lipjeg od dičijh radova.
Volim cviće jer svaki cvit ima svoj lik.
Ča da kažem neću da lažem.
Sve je to za deset.
Ulaz je ki da si kralj.
Pojte pa vidte!

Lena Listeš, 5. razred
OŠ Gripe, Split
Mentor: Anica Jukić

Moj lipi otok Šolta

Šolta je lipi otok mali
na njemu su se moji didovi
igrali.

Svi koju su tili na Šoltu doć
i koji su ostali, rekli su da
više nigdi neće poć.

Šoltani su vridni i pošteni judi
pa ča su pošteni stalno in se
srića nudi.

Nisu prefrigani nisu šeiki
ali su u srcu bogataši veliki.

Nisu bogati nimaju puno pinez ne rade na
crno a za sriću dosta in je jubavi
jedno zrno.

Nimaju ni preveć spize ali sve dile,
oni su Šoltani na malome poštenom
i najlipšen otoku na svitu žive.

Julija Mihovilović, 4. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Ivana Blagaić

Šoltansko lito

Kad procvjetaju lipi cviti
kad se dica zaigraju liti,

kad dica pridnoć na more gredu
a žene stare govore in, ne hodite
po ovome ledu!

Iako je vruće lipo je sve
jer to van je lito moje

Kad u zoru sunce gledan iza koltrine
kad vidin os stotine,

stojin ispod volta
i govorin neću nikad poč s nje
ovo je moja Šolta.

Julija Mihovilović, 4. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Ivana Blagaić

Barbara Siničić, Lavandino doba (salvetna tehnika), 7.r., OŠ Grohote

Kaić

Ča mi se dogodilo niki dan,
Ušla u kaić i ispala van.

Brzo boje čapala sam veslo,
Izašla vanka i tilo mi se
trисло.

Judi moji ludoga kaića,
Tila sam ribu čapat jeme
Od toga vata srića.

Ča god učinila nije vajalo,
a tila sam u kaić jer nije
vajalo.

Kad sma došla u kužinu
ništa nisan govorila, samo sam
dragoga Boga molila.

Bruna Grbavac, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Moj dida

Kad je slabo vrime
moj dida u konobi sidi
i mriže krpi dok mu se vidi.

O poju i maslinan misli
kad će ih polit, okopat, obrizat
i oće li sve to arivat.

Jedva čeka da sunce izajde
i da svoje zemje obajde.

Toni Grbić, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Maška i miš

Izaša san vanka vidi travu
i u njon jednu mašku malu.
Isprid maške miša sivog,
sakri se kraj stupa livog.
Maška ga vata sve brže i brže,
a njega bidnog slabo noge služe.

Najidi se mali miš, pa prid mašku stane,
a maški srce zadrće ka da je lane.
Stani malo, stani, ča zamislila si ti,
mali san ja, ali puno višja nisi ni ti!
Zato boje maško da budemo skupa
lagje će nan bit u ova vrimena glupa.

A i život lagje projde
kad ti u dom prijatej dojde.

Ivan Ivčević, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Grohote

Šolta ima puno lipih mesta,
al je jedno blago,
Grohote mi drago.
U njemu je uvik bi
otoka centar cili.

Josip Mladinov, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Maslina

Maslina se beru u dvanajesti misec.
Tad je zima, pa masline drću.
Zima ima ladne dane, pa maslini trču
grane.

Magda Sule, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

More plavo

Ča to naše more plavo u sebi skriva,
ča se dogodi kad dojde zima?

More naše plavo ča ribe krije,
niko se ne pita kad dojde zima,
zar in ladno nije.

O, plavo more moje ča nimaš kraja,
najteže mi te gledat kad kiša pada.

Ja volin to more plavo kad ga sunce
grije,
ča bi ja da mi ga nije.

Marijan Šuto, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Putujen u snu

Kad navečer ležen,
utonen u san.
Zaboravin na dan
i gren iz stvarnosti van.
Počinjen sanjat,
razne duhove naganjat.
Putujen i kroz svemir
pa me uvati niki nemir.
Na dalek put u nepoznato gren.
Kad krivo skrenen,
izgubin se i plačen
pa od straja po posteji skačen.
Probudin se sva skonšumana,
ali vidin da tu nima straja.
Pogledan na sat.
Ajme, u skulu moran poč.
U glavi mi se sve odmrilo
i moje je putovanje kroz snove
finilo.

Žana Bogetić, 7. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Mirjana Stanić

Otok mali

Ima jedan otok mali
Olinta ga naši stari od davnina zvali.

Sada Šolta mu je ime,
svi se mi ponosimo njime.

Šolta van je judi otok kraj Splita,
a njegov simbol je ćuvita.

Taj otok je Šoltanima dika,
a volu ga Slavonija, Istra i Lika.

On je liti krcat svita,
šušura i radosti lita.

To van je otok ribara i težaka,
čistega i zdravega zraka.

Šolta je ka duga posli kiše,
Svakin danon ja je volin sve više i više.

Ankica Braškić, 7. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Mirjana Stanić

Zima - lito

Zimi je ladno,
a liti je teplo.

Zimi nima šušura,
a liti je dobro da ga jema.

Liti se kupa u moru,
a zimi se kupa u latoru.

Zimi se dobro obućemo,
a liti se svučemo.

Zimi se grijemo špakeron,
a liti se ladimo klimon.

Tonći Elezović, 6. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Mirjana Stanić

Šporke riči

Da san vitar
otpuvala bi šporke riči,
a nanila lipe
i teple misli.

Paula Jakovčević, 6. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta

More

Otkad trajen i dišen
Uvik san se divila moru
I živila s njim.
Ono nikad nije isto.

Čas svitluca na suncu po bonaci,
Čas se modri naježureno po buri
Oli se po jugu igra na vatalo s kišon i
munjan.

A potli ka pane mrak čuvad u ga
Miseć
i zvizde ka nebeska dičica.

A liti ka se potle maeštrala smiri,
Izgleda ka da si ga posuja
najskupjin sjajem svita!

Vraća me uvik u ditinjstvo.
Gledan ga kroz ponistru.
Čekan lito.

A ono more mene isto čeka
Sa svoj in plavim očima o soli...
Doli u mojoj vali sa glatkim obluciman.

Valovi ka ruke restu u zagrljaj.
Zaboravljan sve i spavan
Da se probudin u snu sna...

Zaroniću tad u te ka u zvizde
Da me potoćoš i rasfriškaš
Jer ćutin se...ditetom svemira!

Jadransko more

Da mi je jedan bili brod...
Pa da lipo plovin š njin,
Našin Jadranon...

Da gledan u žale
Ča se zlate,
Modre vale,
Ča o stine mlate...

U dubine morske
Mrižu bi pušta,
I u pismi o galeba gušta...

Sluša bi i cvrčke
Ča cvrče kroz bore,
Skupa š njima piva
Joj,ča volin more!

Tomislav Granić, 4. razred
OŠ Kneza Branimira, Donji Muć
Mentor: Jagoda Grgić

Lito

Lito je stiglo,
Na Jadran žurin
Jako je vruće,
Pa brzo jurin.

Brodon ću na otok doć,
Prije mraka neću kući poć.

Na otoku je lipo,
Sunce peče,
A ja pazin
Da mi brod ne uteče.

Kupan se, ronin
I rakove lovin.

Tata školjke iz mora vadi,
A mama se sladoledon ladi.

Brzo će noć! Luka Katić, 4. razred
Triba kući poć! OS Kneza Branimira, Donji Muć
Mentor: Jagoda Grgić

Nina Alajbeg, Djetelina s četiri lista (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Kaštila, moj grad

Ispod kamenog Kožjaka
niklo je sedan Kaštila.
Svaki lipji od lipjega,
a svaki svoju štorju jema.

Pod nogan in kaštelanski
zaliv i prilipi otoci.
Vikoviman su kaštili
čuvali naš morski žal.

Svako od sedan seli
svoju crikvu jema
kraj koje kampanel
ka čempres
uspravno stoji
i ure broji.

Čin judi čujedu
da kampanel tuče
u crikvu se zapute
kamenin kaletan svojega mista.

A kad sunce zajde
vas svit na rivu izajde.
Muški šetadu,
ženske na šentadan čakuladu,
a dica piljke u more bacadu
oli špurtilon ribu vatadu.

Litnje jutro

Svanilo je lipo jutro
A ja na balaturu trkom.
Čujen ticu kako piva
I čini se da nikog doziva.

Svrnen pogled ka moru
Tamo se ribari s mrižon boru.
Na plaži dičica se igradu
A u ladu mame čakuladu.

Maja Aleksić, 4. razred
OŠ Kneza Mislava, Kaštel Sućurac
Mentor: Ljiljana Sunara

Lipa Luce

Ča je Luce
Danas lipa,
Vešta jon puna cvića.

Čakula joj ni strana,
Al' jel to neka mana?
Kad kaleton ona prođe
Njen vonj i do nas dođe.

Gajeta

Gajeta arvoje u porat,
Garbin je tisko i tisko.

Uspila se armižat
I ribu iskarcat.

A judi tarce, tarce
Da malo ribe avancaju.

Gajeta je ucinila sve ca je mogla,
A brimena judima ostaju.

Margarita Ivčević, 6. razred
OŠ Komiža, Komiža - Vis
Mentor: Ljiljana Petric Mardešić

Moli bodak

U Komižu zno svak
di se šurgol Moli bodak.

Izmeju Jurkovice i Lucice stoji
ni garbina un se ne boji.

Po zimi na njemu sumo galeb stoji,
a po liti moja kumpanija zukone kroji.

Sal je zima, galebi škricu,
a Moli bodak ceku lito i dicu.

Petar Ivčević, 6. razred
OŠ Komiža, Komiža - Vis
Mentor: Ljiljana Petric Mardešić

Moja vala

Nasrid škoja vala stoji
Gledo u more i bote broji.
Dica se igraju, stori kantaju
Petegule petegulaju.

Kupaju se brodi, hitije se mriža
Pol suncen miruje moja Komiža.
Kako da je u more po aleruj
Miruje Komiža, miruje cili škuj.

Ovo zima, škripje bura,
Komižu je piturala drugo kolura.
Na Komunu tukla je gluho ura
Iz store kuće ispala je škura.

A judi je sve manje, išli su u svit
Ku zno di će ih na kraju vitar odnit.
Di će ku puć, di će ku bit
Sumo neka se budu tili vrotit.

Cude se loza, maslina i rogoč ca
Gredu ća, ku će znat zoc.
Komiža je čapala svoje cime
Vode se olmoraju i covik i vrime.

Marija Vitaljić, 5. razred
OŠ Komiža, Komiža - Vis
Mentor: Ljiljana Petric Mardešić

Meštral

Meštral ča puše
uz more
meni je najdraži vitar.
Dok uz more trčen,
on mi kosu mrsi.

Božena Klarić, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Tovari i ugotе

Ugota je najlipša
životinja na škoju ovome.
Svi na Šolti imaju toware
i velike i male.
Svi smeđi,
a uši velike.
A kad ga najidiš,
biž ča jer kopitu njegovom
pobić nećeš.

Božena Klarić, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Bura

Ča bura more
Vengo vajat more.

Ča bura more
Vengo rušit brode.

Ante Marović, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Ča dica rade

Ča dica rade
vengo dišpete male.

Dica voze kariće
i vataju moliće.

Dica su barabe
jerbo svašta rade.

Ča su dica
vengo naši draguji.

Didov šćap

Vidin stari šćap,
didov šćap.

Kad ga vidin,
ja se sitin
svog dida,
starog dida.

Ante Marović, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Kad mater zapiva

Kad mater zapiva,
uzme kuvaću i počne
pisma po mom tilu.

Ča me boli škina,
ča me bole ruke,
a ča ću kad san zaslužija.

Ante Marović, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Mala Mare

Mala Mare vaporom plovi,
gušta i valove broji.
Mater je zove da dođe doma,
al Mare doma neće
pa jon 'vako reče:
"Neću doma, mati moja,
jer će doći Stipe,
oči su mu prelipe!
Doći će on u svom vaporu,
a pivat će mi o našem lipemu moru!"

Ana Mlačić, 4. razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Naš kraj

Stina bila,
poj tića i
miris brnistre
život je naš.

Divje more,
toplina sunca,
smola bora,
lito je naše.

Duša čovika,
žujave ruke,
vičnost je naša!

Marta Šolić, 4.razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mravince
Mentor: Maja Drušković

Jelena Brković, Maslina je neobrana (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

More nanoć

More je škuro,
crno.
Ni valovito,
ni vitrovito.
Pospano,
trudno.
Ravno
ka da je
sumprešano.

Emilija Milat, 6. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Andrea Pavićin

Vrime justa šuce

Zivot o just?
Justa o mlika,
justa o cukra,
justa o kamena,
justa o cakla,
justa o kuce,
justa o broda,
justa o vrimena.
Jo, juskih just!

Đana Belas, 7. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Kristina Cvetković

Jugo

Na moru jugo.
U glavi jugo.
Život vonja jugo.
Jugo juguje
noseći oblutke
juga.

Đana Belas, 7. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Kristina Cvetković

Dana Belas, 7. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Kristina Cvetković

Juske joci

Vele i male
maron i plave.
Letidu zamantane,
ma vavik atento.

Dana Belas, 7. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Kristina Cvetković

Uvo

Moje i tvoje uvo
ispošoto vlasi.
A meju njiman
zagropane beside.

Đana Belas, 7. razred
OŠ Majstora Radovana, Trogir
Mentor: Kristina Cvetković

Moj grad

Moj grad ča jema
dosta kala

deboto uvik turiste
pozdravlja.

Svi judi uvik dolaze
i zadovoljni odlaze.

Ante Burilović, 4. razred
OŠ Petar Berislavić, Trogir
Mentor: Mihaela Russo

Dida moj

Moj stari dida
kad je dobre voje
uzme kar i konja
onda gre u poje.

Konj ide polako
jedva dođe donde
kad dida uskopa
vraća se u podne.

Nekad puno radi
nikad nema pinezi
kad ariva doma
grinta baba stara.

Lipo smo mu rekli
dida doma stoj
obuci novi veštit
pa u crikvu poj.

Tea Miše, 4. razred
OŠ Petar Berislavić, Trogir
Mentor: Mihaela Russo

Moj grad

Šetan svojim gradom
uvik iste face
stara teta Luce
gre bacit škovace.

Čin se malo smrkne
poslin šeste ure
svi bižu u kuću
zatvaraju škure.

Najlipje je liti
ima puno svita
recite to svakom
ako vas ko pita.

Tea Miše, 4. razred
OŠ Petar Berislavić, Trogir

Uzburkano more

Bura zavija,
more se jidi i urla.

Batele se bore
s moćnim valovima
i otimaju konopima.

Prve kapje kiše
brišen sa svog čela.

Ivana Čudina, 6 .razred
OŠ Petra Berislavića, Trogir
Mentor: Slavica Rožić

Težak

Po poju gre koraka teška,
brige mu ramena pritisle.

Sića se valcera žita,
bure ča mu klasje njiše.

Sića se zlatnih žica mandolina
i pisme ča pojem ozvanja.

Staze u travu zaresle,
snaga sve manja.

Dica naresla, otišla,
prijateji ko zna di su.

Žive samo sićanja na
mladost
zapretenu u sjeni prošlosti.

Mate Prnjak, 6 .razred
OŠ Petra Berislavića, Trogir
Mentor: Slavica Rožić

Ribolov na Drveniku

Budi me vapor,
a dida šapje,
vrime je,
a meni teško ni.

Za suncen
naša batela gre,
srce mi puno
lipote.

Josipa Vukić, 6. razred
OŠ Petra Berislavića, Trogir
Mentor: Slavica Rožić

Rosana Prvinić, Bukelj lavande (salvetna tehnika), 7.r., OŠ Grohote

Stori Grod zimi

Pasalo je lito.
Furešti su išli ča.

Grožje smo obroli,
Masline samlili,
Mandarinke izili.

Duošla je zima,
Zapuhale bure,
A jugo non glove poludilo,
Kiše i plime sve smočile.

Dica željna sniga
Kojega ni...

Matija Franetović, 3. razred
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad - Hvar
Mentor: Magda Tepić

Jubov

Pensote da je lipo
Kad ti sarce tuče joko
Kad radi jednih lipih očiju
U ogonj bi skoko.

Nison do sad znala
Ča jubov čini
Ona te ujedonput
Svega opčini.

Lipo ti je okolo sarca
Toplo ti je okolo duše,
A tek kad te izbušije
Pari ti se da
nojlipji vitar puše.

Vinkica Franetović, 7. razred
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad – Hvar
Mentor: Leana Fredotović

Prozna kuća

Usrid našega mista
Velo kuća stoji
Vike, godišća, done i ure
Svaka njezina stina broji.

Isprid kuće veliki je duvor
Po kojemu već odovna dica ne tarčidu,
Ne čuju se već, ni vika ni smih,
Gominjoč, kupina i drača – namisto dičjega plača.

U storoj je kuhinji veli komin
Puno je svita naji i napoji,
A sad čoran, som i zapušćen
Kruto žalosno i prozan stoji.

Na darvenemu stolu bocun je osto,
I nimo kuo u njega ulit vina,
I nikoga – propja nikoga ni,
Naokolo somo tuga i tišina, tišina...

Marin Matković Dražica, 7. razred
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad – Hvar
Mentor: Leana Fredotović

Jo

Duošla son iz Engliješke
Živit ovuod
Naučila štit, pisati i govorit
Da bi mogla ovuod stot.

Ni mi bila laka,
Ni mi bilo ni tiješko
Zavolila son ovin grod
I žvijelto zaboravila sve engliješko.

Naučila son di kuo stoji
I di čihova mama lavoro
Svakon kolon son sto putih pasala
I poslušola mamu di me je poslala.

I tako son von jo postala
prova Starogrojka
po mami i ocu Englezina,
a po von bome i Forka.

Kitty Holyoak, 5. razred
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad – Hvar
Mentor: Ivana Belić

Ribe

Kako je lipo
Na more puoć
I doma kasno
Navečer duoć.

Ribima tima
Ne zno se broja,
Meni je škarpina
Od svih nojboja.

Moj otac voli
Pauka
Neka ga je čistit
Velo muka.

Moja mama
Voli šampijera
Neka mu je gruba
Cijera.

Moj brat
Od spize ni,
Ali ribju juhu
Uvik bi ji.

Kako je lipo
Na more puoć
I doma s puno
Ribe duoć.

Vitar

Škripje
Huče
Tuče
Grmi
U kasne ure
Nebo crni.

U koluru
Ni dona
Ni noći
Jedon galeb
Som
Dočekó
vitar
Ko moći
Krila uzvinu
Zagrabi
Visinu.

Ivana Eterović, 8. razred
OŠ Pučišća, Pučišća - Brač
Mentorica: Maja Čapin

Galeb

Jidri
Leti
Lepeće
Na mul stori
Bura ga meće.

Noge spuščo
Na ispuconu
Stinu
Di je muore
Izrigolo
Suol i pinu.

Muči
Gledo
Drée
Pod refulon bure
Posrće.

Kjun uzdigo
Neveru ćuti
Oblok ol soli
Vidik mu
Muti.Jozica Plastić, 8. razred
Oš Pučišća, Pučišća - Brač
Mentor: Maja Čapin

Nuono i maslina

O, masline moje!
Bile ste mi dica
Gospojski olgojona.
A di van je sad kićeno kruna?!

Kojie dite ni činilo
Svoju rabotu
Koji mulac ni trpi
Dvo tri žuja pol prste?!

Zoč ste izgubile pustu mladost
Kuju saketi nisu muogli izbrojit?

Di je vuonj muora, sunca
Drače i borih
Na vašon groni i kori?

A nojveće od svega, di su koluri?
Koluri sunca prid večer i zemjie u
zoru?
Sad ste ostale somo na sivilu hreba
Na mislost neviere
Radi vos vlosi postajedu sivji
Oči izmorenije, a glova težjo.

Noda ispaćenih prstiju
na vašon kori blidi.
Ostajedu rane.

Nuono i maslina

Tobuolci i vriće

Koce

Nožice

Šegaci

Rašundroni tavulaci.

Maslina tvoja

Zaboravjena plače

Ni vej zelena

Udovili je izdonki

I drače.

Nina Martinić, 8. razred

OŠ Pučišća, Pučišća - Brač

Mentorica: Maja Čapin

Nuono i maslina

Storo gomila
Storo maslina
Nuonotova jubov storo.

Hrapavo kora
Ispucole ruke
Prozni saketi.

Trova te oklala
Svu te okolila.
Baš si se spotila!

A u konobi
Kamenica pocrnila
Odkad se ispoznila!

Keti Nižetić, 8. razred
OŠ Pučišća, Pučišća - Brač
Mentorica: Maja Čapin

Barbara Siničić, Livada visibaba (salvetna tehnika), 7.r., OŠ Grohote

Babina maška

Moja baba ima mašku.
Maška ima crnu laku.
Njena maška voli pit
mliko.
Ka ja dojen baba i maška
sididu na šentadi.
Baba ne more bez maške,
maška ne more bez babe.

Marita Matić 2. razred
OŠ Slatine, Slatine

Moj dida

Moj dida, moj dida,
jesi se naradija.
Cili bi se ispotija,
a rukave do lakti zavrniija.

Moj je dida
uvik radit volija.
Kad san mašklin vidija
odma san se njega sitija.

Dide više među nama nima,
ostala je samo puknuta stina.

Ivan Perić, 2. razred
OŠ Slatine, Slatine
Mentor: Antonela Rađa

TOVAR

Lip, siv
Trči, rita se i tvrdoglavi
Korisna je beštija
Sivac

Viktor Bilan, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

MORSKI ČOVIK

Velik, ridak
Pliva, igra se, skriva
Prati svaki ribarski brod
Sredozemni medvid

Viktor Bilan, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

OŠTROKONĀA

Mrka, juta
Beštima, štucigaje i jidi se
Ritko kad je dobre voje
Grintavica

Ana Bilić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

ČAKULONA

Đeložasta i lajava
Pecetaje, intrigaje, sve čuje i sve zna
Nikad joj ni dosadno
Mande

Ana Bilić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

DALMATINSKI PRŠUT

Crveno i bilo
feštiđaje, gušta, kokolaje
Svima su nan puna justa
Vošja

MAŠKARE

Sritne, čudesne
Smiju se, galame, skaču
Maškare ča mogu maškare
Mirakul

Domina Butić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

PLAŽA

Velika, zlatna
Kokolaje, čakula, uspavljuje
Pravimo kule o salbuna
Igra

Domina Butić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

TOVAR

Tvrdoglav, lin
Reve, baca se, vonja
U samaru nosi pize
Posal

Leo Čaljkušić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

RIBA

Brza, malešna
Roni, pliva, biži
Ribari je mrižon love
Gavun

Vice Dimić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

ZVIZDA

Narančasta, malešna
Spava, sanja, čeka
Zalipjena u dubini mora
Morska tajna

ŠKOLJKA

Lipa, u koluriman
Šumi, blišči, hoda
Tišči sve tajne mora
Podmorje

Paula Miličić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

LAVANDA

Mirisna, ljubičasta
Vonja, bala, cvita
Gušta se gingat na vitru
Livada

Paula Miličić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

SPLITSKA DICA

Razigrana, sritna
Smiju se, igraju, skaču
Bacaju se u more
Veselje

Linda Lučić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

DIOKLECIJANOVA PALAČA

Znamenita, OVOLIKA
Izležava se, sunča se, ponosi se
Zove furešte
Split

Linda Lučić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

GALEB

Lip, bil
Leti, biži, nestaje
Gleda me crnin očiman
Ptica

Branimir Lukšić, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

MARE KRPAŠINKA

Šporaka, greza
Beštima, jidi se i gega
Straši zločestu dicu
Bidna

Toni Knego, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

LAVANDA

Grozdasta, mirisna
Ljulja se, reste, fali se
Zamanta me njezin vonj
Cvit

Karla Srdanović, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

ZVIZDA

Crvena oli narančasta
Zalipi se, tišči se, ne da se
Lipa je i ne diraj je
Morska

Nina Sunko, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

MASLINA

Okrugla, malešna
Reste, pupa, cvita
Daje nan uje
Obilica

LAVANDA

Mirisna, ljubičasta
Divin joj se, beren je, sušin je
Nima lipšeg vonja u Dalmaciji
Cvit

Sven Vojnović, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

RIBA

Brza, klizava
Pobigne, sakrije se i nima je
Galebima najdraža hrana
More

Sven Vojnović, 4. razred
OŠ Spinut, Split
Mentor: Esmeralda Stanišić

Hana Novaković, Cvijeće u vazi (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Trim

Kad bi težaci u poju lavurali
I nevera ih ogvantala
U trim su bižali
Da bi život sačuvali,
Trudni, potni od lavura
Da ih ne ćapa puntura.

U trimu bi španjulet pripalili,
Batudu koju bacili,
Bevandu popili
I čekali dokad vrime proćara
Da bi opet nastavili lavurat.

A kad bi za lipa vrimena
Zapeka zvizdan
U trim bi se sklonili,
Odmorili i oko ubili.

Bez trima
za lipa i gruba vrimena
težak u poju
ne more izdurat.

Maja Danijelović , 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Barbara Donkov-Zorčić

Maja Danijelović, 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Barbara Donkov-Zorčić

Stojin i mislin...

Stojin,
na svon malon škoju.
Stojin i mislin,
more gledan...
Nevera je potirala bonacu i razbisnila more.
Ne bojin se velikih mareta dok se držin kraja,
dok san blizu masline svoje,
ali nikako ne bi tila bit na nekon malon kaiću po
ovon nevrimentu.

Neki se ribar,
koji je iša na ribe,
sad sigurno moli da se živ vrati ustrajenoj familiji.

Stojin i mislin,
na svon malon škoju,
kako će ova nevera ipak feramat,
kako će sutra opet bit bonaca
i kako će se nevrime jednog dana opet vratit.

Ena Jurić, 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Katarina Piveta Vidučić

Ča li ćuti riba plava?

Ča li ćuti riba plava,
Srdela, papalina, lokarda...
Ča li ćuti
dok moren ka šototajero roni,
a ča li ćuti kad se u mrižu nekog ribara uvati.

Ćuti li ča
kad more bisni po neveri?
Je li joj draža bonaca?
Zna li ča joj je sudbina naminila?
Ča bi ćutila kad bi drugu ribu na portadi vidila?

Znan,
ćuti riba nešto.
Nešto ćuti...
samo ča mući i sama sebi brontulaje.

Ena Jurić, 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Katarina Piveta Vidučić

Otok For

Fore, lipi moj otoče
za tebe moje sarce tuće.
Volin svaki tvoj kamik
na tebi bi ostala zauvik.

Volin more tvoje
I kad je nevera
I po bonaci.

Judi na otoku
vridno lavurodu,
gonidu toware
pa sedu na bevondu.

Na tebi Fore sve je lipo,
ko da snin nojlipji san
S tobom jo vezana san.

Tonia Zaninović, 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Katarina Piveta Vidučić

MASLINA

Visoka i ponosna
Po ljepoti zanosna.
Gusta i tusta
Bez nas je pusta.
Široke grane
Na sve su strane.
Ima puno godova
I još više plodova.
Najviše je žulja
Ako nema dosta ulja.

Meri Juras, 5. razred
OŠ Vladimira Nazora, Postira - Brač
Mentor: Stipan Šandrk

NAŠE POLJE

Mama je u dotu dobila polje
Možda je mogla proći bolje.
Što to može jedno polje dati?
Zašto je polje važno imati?

Kad imaš polje
Dobre si volje
Jer nema gladi
Ni druge nevoje.

U našem se polju radi
Kopa i sadi
A kad se umoriš,
Legneš ispod masline i odmoriš.

Meri Juras, 5. razred
OŠ Vladimira Nazora, Postira - Brač
Mentor: Stipan Šandrak

MOJ POKOJNI NONO

U vrime ono
Moj pokojni nono
Kopo je na ruke
Bez velike muke.

Jednega dona
Kad je jaho tovara
On ga je bez prava
Jer mu ni hodilo niz dlaku
Zahiti i slomi mu desnu šaku.

Nono je imo velike muke
Kako će kopat bez desne ruke
Ma ga to ni fremalo
Livon je kopat tokalo.

Tako i jo
Na kompjuter kad mi je priša
U livu i desnu držin miša
Pišen i crton s obe ruke
Ko moj nono bez velike muke.

Meri Juras, 5. razred
OŠ Vladimira Nazora, Postira - Brač
Mentor: Stipan Šandrk

MOJE MISTO POSTIRA

Pari da je svako misto
Na svitu isto.

Ma kad biste mogli bira
Izaberte moja Postira.

U moja Postira je uvijek čakula i dišpet
Nimo čovika da će učinit rišpet.

Zato su moja Postira uvijek,
Ma uvijek isto,
Misto.

I na kraju van želin reć
Da tribo poč leć.

Ana Matulić, 5. razred
OŠ Vladimira Nazora, Postira - Brač
Mentor: Stipan Šandrk

MORE I JO

Došla san na žolo,
A prema meni gre veli val.

Stojin na stini i piton se
Oće li vitar zaustavit tu pinu?

I gledon kako sunce tone,
Sigurno ribe u zadnji čas u mrižu rone.

Na žolu san sama,
Prema meni polako gre tama.

U ariji se vidi po kojoj tica
Na pučini svitli brodica.

Postirsko more zaspalo je na žolu,
A jo gren doma uz kalu.

Ana Matulić, 5. razred
OŠ Vladimira Nazora, Postira - Brač
Mentor: Stipan Šandrk

pričan ti priču

Tina Sule, Cvijeće (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

KORIZMA U DITINSTVU MOJE NONE

Ja se zoven Antonia Katić, a moja nona Fani Katić. Ja san bila kurjoža po son pitala da mi projo kako je bilo u Korizmi kad je ona bila molo. Kad je moja nona bila dite jedva je čekala kad će duoć Korizma. Posli skule dica bidu tarkali u crikvu. Kurot je prediko obo mucu Isusovoj, a oni bidu sedili na oltar i muzli cukarine. Stare žene bidu na njih vikali, ali hi oni ne bidu obadavali. Nona govori da je najlipše bilo kad bi duošla Velo šetimana. U crikvu su se pivale pisme od Korizme. Na Cvitnicu, na Veli parvi don i Veli Tuori pivola se muka i smiluj mi se Bože. U Velu sridu, četvartak i pietak bi je Barabon. Dica bidu brali od šipka palice i tukli po boncima komu će boje šušurat. U Veli pietak se išlo priko poja. Uvečer je bi glavni precesjun po mistu. U subotu ujutro su se pekle pince i kruh da bude friško za Uskrs. U jedanajest uri kad bi uskarsnu Isus svi bidu se umivali u kain u kojemu bi bila čista voda. I sada je u Korizmi lipo, ali jo bi veće volila ono ća je bilo nose šezdesjet godišć kad je moja nona Fani bila molo dite.

Antonija Katić, 4. razred
OŠ Bol, Bol - Brač
Mentor: Nada Okmažić

BAJKA O DJEČAKU I ZMAJU

Jednog jutra, dok sam hodao uz more, vidio sam školjku i uzeo je. Odjednom, pretvori se u zmaja. Bio je to mali, pitomi zmajić. Igrao sam se s njime i hranio ga. Brzo je naučio letjeti i bio je jako brz. Obožavao je roniti i plivati. Zmajić je brzo narastao. Naučio je puštati struju. Puštao je struju od tisuću volti. Jahao sam na njemu oko cijelog svijeta.

Jednog dana zmaj mi je rekao: "Saznao sam gdje je otok lopova." Uzeli smo puno čokolade i kolača. Mama je dugo plakala, a ja sam joj rekao: "Ne brini. Vratit ću se brzo i neću dobiti šećernu bolest." Uzeo sam mač i štit i poletio na svome zmaju. Kada smo došli do otoka lopova, napao sam lopove mačem, a zmaj sa strujom od tisuću volti. Brzo smo ih pobijedili, najeli se slatkiša, uzeli blago i otišli kući. Mama i tata su bili sretni jer više nisu trebali raditi.

Čuvam zmaja u tajnom skrovištu o kojem nitko ne zna i neće saznati. Bude li se nešto dogodilo, ja i zmaj ćemo to riješiti. Iako je moj zmaj velik, još uvijek se boji mraka pa ga trebam čuvati.

Marin Petric, 3. razred
OŠ Bol, Split
Mentor: Blanka Ljubenkov

Magdalena Radić, Cvjetni aranžman (salvetna tehnika), 6.r., OŠ Grohote

Meduza

Jednog litnjeg dna kaićen san skupa sa svojom famijom iša na kupanje. Čin smo se largali od kraja ošervamo se i vidimo da se u moru niko ne kupa.

Kad smo boje pogledali u more jemali smo ča i vidit. Na sve strane plivale su meduze.

"Ajme meni, ča ćemo sad?" - reka san ja.

Tata je odluči da se malo provozimo i vratimo doma.

Na povratku ja sam slučajno stavi ruku u more i onda me opekla meduza.

Puno me je peklo i jedva san čeka doć doma da stavin leda na ruku.

I tako je završi jedan litnji dan bez kupanja, a u društvu sa meduzan.

Toni Grbić, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Mali berači

"Dico moja, danas ćemo poč u poje brat grozje" reka je dida Ante.

"Idemo, idemo!" – sritno su zavikali Toni i Anđela. Došli su u poje i počeli brat grozje. Dicu je to zanimalo prvih po ure, a onda su se štofali. Izašli su iz vinograda i počeli se igrat, vajat po travi i lovit mlade fažane. Tek kad je poč padat mrak, pogledali su u svoje kofice. Bile su poluprazne. Ča ćemo sad!

Kad je dida vidi svoje tobože vridne unuke, reka je: "Sutra ćete zoron opet u vinograd brat grozje. Najprin rabota pa tek onda igra."

Ivan Ivčević, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Šolta

Šolta je lipi mali otok. Ča jema na njemu to svi znamo – puno vala i sela. Ali najlipje je ča ima sve za jude. Lipa je Šolta i otoci oko nje. Ali stvarno je lipo ča se na Šolti svudgi moreš šetati i igrat u prirodi i drugdi. Ima i puno domaćih životinj: magarci, koze, kokoši itd., a na Šolti se vataju i ribe. Kaići se ljuļaju po našen dragon Jadranskome moru. Stare kamene kuće nan ukrašavaju okoliš. Galebovi naši lete nebon i dolaze na ribe dok ih ribari čiste. Baš je lipo sve to. Ima još puno toga. Šolta je baš lipa, jel tako? Otoci oko nje je ukrašavaju, a moja škola Grohote sutra me čeka na otoku Šolti.

Gremo se banjat

Lito je lipo, ali i smišno. Pogotovo kad se gre popodne na more kupat. Napunu se borše s vodon i spizon i na more. Još puni drobi od obida skačemo u more ka dupini za srdelon i guštamo u moru i suncu. Kad nan dosadi gremo pod bor u debeli lad. Otvorimo boršu i udri po spizi, ka da se nismo okusili spize misec dan. Napijemo se vode oli soka pa se izvrnemo na šugaman. Tako punoga droba zaspimo na suncu. Ali kad se potle nikog vrimenta prenememo iz polusna eto muke. Po tila izgoreno ko da nas je pitura u crveno. Brže boje na noge i buto se u more. Ala gušta ka se tilo ponovo oladi. Ali ti gušti kratko traju jer va poč doma. A onda cilu noć ne moreš zaspat. Va se namazat sa ujem ili kvasinon. Pa kad te uvati san već je naveliko svanilo. Nima veze sve je to za jude. Jer neće to bit ni prvi ni zadnji put.

Josip Mladinov, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta

Maške i ribe

U mome dvoru živi jedna stara maška Mikica. Niki dan ukotila je dva mala mačića. Jedan je bi kafeni, a drugi bili. Prvome smo nadili ime Garo, a drugome Bili. Po cile dane oni se igraju po dvoru i u konobi i tražu ča će izist. Niki dan, otac je bi na ribe. Kad se vrati s mora stavi je sić s ribon na stol u dvor. Dok se on okrenu maške su privrnule sić i čapale ribu. I tako smo, judi moji, mi ostali bez obida.

Lea Purtić, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Kiki i Miki

Koja je to galama jutros u dvoru bila. Ča to patka Kiki u dvoru viče? Snila je jutros svoje prvo jaje, a mačak Miki mislia da to je balunčić. Sta je kotrvajat jaje, a patka Kiki za njim se gega i na cili glas viče: "Ostavi, to je moje jaje!" Sav u čudu stane Miki, kad u bušku vidi svoj balunčić. "Oprosti Kiki, evo moga balunčića a tebi vraćan tvoje jaje."

Magda Sule, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

Ribari

Bilo lito oli zima kada padne sunce ribari na more idu. Mriže hitaju i ribi se nadaju. Kada zora dojde dižu mriže da vidu je lov bi dobar. Ribarski posal je težak, a prsti puni žulja jerbo su danju i noću na moru. Pogled im se vazdan s moren i oblacima spaja. Oni ćute sve vitrove i kiše. Puno puti s mora bez ribe umorni i mokri dojdu, samo prazni sić u konobi spreme. Tako tužni ka za inat jopet za sutra mriže spremaju virujuć u višje sriće. Uz večeru i bevandu oli dvi na počinak oni idu. Takvi su van ribarski dani.

Marjan Šuto, 3. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta
Mentor: Senija Nejasmić

MOJ PRVI SUSRET SA SNIGOM

Sve se to dogodilo jedne zime u veljači kad san imala 3 godine. Bila je zora, ja san spavala, kad odjedanput čača upadne u sobu i reče mi da iden dole. Gren niza kotoraku i dolazin u konobu, iden u kužinu. Čača mi govori da pogledan kroz ponistru da ću vidit nešto ča nikad nisan vidila. Pogledala san kroz ponistru i pitala čaču ča je to. On mi je objasni da je to snig, zapravo da je to smrznuta voda. Kad san se dobro obukla išla san vani. Sniga je bilo priko kolin. Jedna žena iz susidstva, teta Sjajna, je napravila snjegovića. Svi susidi su se s menon grudali. Pošto vani ni bilo baš zima, snig se na robi topi pa sam se svaku uru vrimena prisvlačila. Jo meni, zajaukala san, a to je meni čača stavi sniga na vrat. S druge strane evo grude u glavu. "Sve na mene" - jaukala san. Došla je večer, izašla san na dvor, kad ono opet snig. Gruda u glavu, pa opet i opet. Onda san svatila da me to gađaju sa susidinog dvora. I ja san njih gađala. Pomagali su mi čača i Bise, ali su oni vodili jer ja nisan imala pojma. Eto, to van je bi moj prvi snig. Tog ću se dana uvik sićat, nikad ga neću zaboravit.

Julija Mihovilović, 4. razred
OŠ Grohote, Grohote - Šolta

Ribari

Svania je lip zimski dan u mom malon mistu. Dvi ribarske kočice vezale su se za mul. Došle su iz ribolova. Umorni ribari počeli su iz kočice vaditi kašete sa ribom. Izgledali su jako umorno, ali na licu im je bija smišak. Ulov je bija dobar. Kašete sa srdelon, skušon i lignjan širile su miris friškeline, miris mora. Vonj ribe privuka je na mul puno judi. Svi su tili kupiti šta boju ribu.

Uto je stigla i ladnjača vazet dio ribe za tvornicu. Koja lipota na mulu. Vidila sam da su jednu veliku mrižu dali starom ribaru. On je razvuka i počejja krpac.

Radi on mirno i vuče konac svojih starina i žujavin rukan i misli kako će ta mriža večeras opet pod feralima uloviti puno ribe.

Maja Aleksić, 4. razred
OŠ Kneza Mislava, Kaštel Sućurac
Mentor: Ljiljana Sunara

ŠOLTA

Škoji su naši svi lipi. Ali najlipja je Šolta. Ja veće lipote vidila nisan. Zelenilo svagdi, a čini ga lipo, plavo more. Kuće su lipe, kamene, a škure zelene. Judi se pozdravjaju, svak sakog jubu. Ribe plešu svoj ples u moru, a golubi se vesele kruvu ča im ga judi bacaju. Ugotu pasu zelenu travu, a tice se raduju kukcima i malim sitnim bajama. Barba Jure vadi ribu, a njegova žena Mare baca ih na tavu. Moj brat Stipe vani trči za balunom dok nono Jure kosi travu. Nona Marija poji kravu, a moja sestra čuva kozu. Lip li je život na Šolti! Koji je škoj lipji od naše Šolte?

Božena Klarić, 4. razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mrvince
Mentor: Maja Drušković

MOJA UGOTA

Moja je ugota najlipja na škoju. Iman ja i konja i kravu i kozu. Al' draga je meni moja ugota. Smeđije nima na mom škoju. Uši su njene velike, al' je ona cila mala. Kad idem do škole, sidnem na nju pa put škole. Ali sada više nju ne jašen, uskoro ću dobit maleg tovara. Kad bi je ćaća proda, plakala bi ka juta godina. Isto tako ona reve kad je ja ne jašen. Ja i moja ugota uvik smo bile skupa. Eto, sad san vam sve ispričala o mojoj ugoti. Kud ona, tud i ja, ča ja napravim, to i ona. U sljedećoj priči pričat ću vam o malemu tovaru.

Božena Klarić, 4. razred
OŠ Kraljice Jelene, Solin/PŠ Mrvince
Mentor: Maja Drušković

MOJ DVOR

Misto di svi dolazu... di zapivaju, a bome i zabalaju. To ti je raj na zemji, ti moj dvor.

Širok je i dug i jema na njem mista za pet stoli. Ograda mu se sjaji, a stinje ka da je sami Bog klesa. Beton popuca, ostarija... ma kako i ne bi koko je nog priko njega pasalo. Stora se loza za ogradu ćapala i u velu lumbrelu pritvorila. Stor je moj dvor, a jopet lip kako mladić. Za njega me mejko lipega veže. Da ga ne bi do za sto Jamerika, kaže moj nono i još reče da se tu na noge diga i da će ga otod i parićat. Tako je reka moj nono, a i jo se složen s njin.

U KONOBİ MOGA DİDE

Jednog dana išla sam u didovu konobu. U konobu nisam odavno bila. Stala sam isprid i gledala u stara drvena vrata.

Dok sam lagano otvarala čula se škripa starih zardalih britvela. Kad sam zakoračila unutra osjetila sam vonj slanih srdela i inčuna. Čutila sam i vonj mriža koje odavno nisu bile u moru. Kroz mali prozor čula sam krik galebova i čakule ljudi koji su prolazili ulicom.

Brzo sam izašla i zatvorila konobu. Otrčala sam do rive. Ribari su se vraćali iz ribe. Uvatili su puno ribe a najviše srdela. Bija je to pravi morski prizor. More je bilo mirno i kupalo se u zalasku sunca.

Nikad ne bih prominila svoj lipi zavičaj. Vonj srdela, more i krik galeba, sunce i pismu... i ča još mogu poželit.

Mia Klarić, 4. razred
OŠ Petar Berislavić, Trogir
Mentor: Mihaela Russo

BABA MOJA

Jednog lipog sučanog dana mater me poslala kod babe. Brzo sam iša do nje.

Dok sam se penja starin izlizanim kamenin skalama čutija sam vonj murtila. Murtila je rasla u staron potu. Drvena vrata su zaškripala i baba se pojavila. Bila je zadovoljna šta me vidi. Ja san joj potrča u zagrljaj. Pala joj je crna marama koju je vezala na glavu. Imala je traversu povrh šarenog pandila, a na nogama imala je šlape boje meda. Volija san ja svoju babu puno. Činila je ona lipe kolače, vonjala je cila kuća. Volija san njen topal i nježan zagrljaj. Samo zapamti, baba je puno dobra i voli te najviše na svitu.

Stipe Kranjc, 4. razred
Petar Berislavić, Trogir
Mentor: Mihaela Russo

Nina Alajbeg, Djetelina s četiri lista (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Zodiva na Marijinon njivi

U barba Petra, u olbor, duošla depeša Šumarije iz Supetra, da va posić bore na Marijinon njivi. Judi su bili idni, ma ni bilo druge nego poslušot vlost. Malo su se tužili jelni drugima, a onda su sliegli ramenima. Ča ćedu, vlost je vlost.

Kal su beštije na Marijinon njivi vidile ča nin se parićoje, počele su jelna drugu pitat da ča ćedu sal. Nikor se ni mogo ništa domislit po su išli u Ložišća svitovot se u čobana Lode. Brž uon može rišit ovu zodivu.

Loda se nikako ni mogo domislit čo učinit, po nin je reko da čekodu do sutra jer da novi don svita donosi. Tu je nuoc slabo spo. Obrćo se po kočeti ko da su ga pomrovi ćapali. Penso je ča će i kako će. Pril zoru počelo njega ništo cicat za šćute. Čapo ga niki tries i učinilo mu se ko da je nikor kroj njega. Kal se malo razabro i pril sobon je ugledo vilu. Zaćudi se okle se stvorila, a bome se i pristraši. Vila to vidila po mu je rekla:

- Ne buoj se. Jo san ćutila da te ništor mući, po san ti duošla pomoć. Ala, ustan se, popij bilu kafu i moća za poslon. Vako ćemo. Jo ću učinit da na Marijinon njivi nestanedu bori, a ti ćeš me kumpanjat. Kal duojdedu rodnici, pristrašit ćedu se da će to.

Tako je i bilo. Duošli rodnici, a borih ninder. Mesusovo, će sada? Umrli su ol stroha. Vuol je vrag umišo prste, moća mi doma!

Vila je bore vrotila i niko hi se već ni usudi dirat.

Čobon Onte i vile vodarice

Jedniega litnjega dona, čobon Onte se obado da su lokve iz kojih su pile uovce prisahnule. Skupi je svoju braganjicu i išo vidit jesu i na drugima mistima lokve suhe. Ninder ni kapje vodie. Ni mu drugo ostalo nego čekot hoće se Buog smilovot i poslat dož s neba.

Kal se vraćo doma, ču je kako je jelna ovca tamašno zabljejala. Pogledo je kolo sebe i ugledo jamu. Onda je poče brojiti uovce i vidi da jedna fali. Primako se bližje jami, boci stinu i vidi da je jama duboka i da je ovca izgubjena.

Baš se okrienu da će ća, a ujedonput se ispril njega stvorila ono ovca, sva mokra.

Ni zno ni kako je izošla, ni zošto je mokra, a ni imo koga pitat. Zato je uze sviću, posvitli u jamu i vidi da se ništo sjaji. Bi je kurjuož – će to - po je viezo konop za stinu i skalo se doli. Kal mu mu je nestalo konopa, ćuti je kako je nogami taknu ništo mokrega i smoči oponke. Provo je stat, sto je uplilko, a kako je daje hodi, bilo je sve dubje. Ti se vrotit, ma je ču kako nikor lipo pivo.

Malo se boje obado i na jednuon stini vidi morskie vile. Pivole su i jelna drugon plele vlose.

Čobon hi je pito da kojie su one, a one su mu rekle da neka pri uon reče koji je uon. Stopr kal nin je uon reko obo sebi, olkrile su mu da su one vile vodarice i pitale ga je se začudi kad je vidi uovcu di se vrotila. Čobon Onte je iz tega razumi da su mu je vile vrotile i puno nin se zafoli. Vile su mu rekle da neka malo manje doje jist ovcami jerbo da je ovo bila tieška ko vrag i da su je jedva iznile iz jame. Provjale su mu kako one čuvodu ovu molu vodu kojoj nikal ne prisahne. Pokozale su mu, ispol zemjie, sakriveni put kojim će svoju braganjicu dovodit na vodu i njegove uovce više nikad nisu bile žiedne.

Lea Mihaić, 5. razred
OŠ Pučišća, Pučišća – Brač
Mentor: Željka Martinić

Dižgracija

Jedon put čuvo Loda, čobon, svuoj uvuor ovoc na Vidovon gori. Kolo njega bi mir, ču biš i mrova kako diše. Spokuoj kakuov može bit somo u gori! Ujedonput, čuje Loda di ništo kmiče. Ma, di kmiče, ča to kmiče?! Išo uon za tin gloson i nošo jelniega zieca. Bi je po u niku bužu, niku molu jamu. Loda se priegnu, ulizo u bužu da će pomoć ziecu.

Kal je ulizo, zemja se pol njin prosela po su Loda i ziec, eto ti ga vraže, počeli padot sve dubje i dubje. Zošli u nikié tamašne koridure. To su, ko ćemo pravo, bili vilinski dvuori. Zanimi Loda ol stroha. Ajme meni, di san vo?! Če ću sal? Ko će me škapulat! I ziec kmiče ol stroha još veće.

Čule hi vile kako vičedu i doletile.

- Ma ne buojte se! Niećemo van ništa! Mi smo dobre vile! Uvik smo napomoć komu je potreba. A, kako ste se vi dvo vuol nošli?

Ulizo duh u Lodu kal je vidi da ni zla. Govori:

- A vilo moja, tako i tako. Ti san pomoć vien ziecu će upo u bužu. Po vidiš će se dogodilo! Po san i jo. Tako ti je to. Učin dobro, izij guovno!

- Ma, nieće bit tako! – olgovoro vila. – Vidićeš da ko dobro čini, dobro i doško! Evo ti ovo vrića, kal si bi tako milostiv prima gorskuon beštiji. Kal guol budeš glodan, zavir u vriću. Unutra ćeš noć spizu koju u tien času poželiš. A ako uovce iz tvuoga uvora ne budeđu imale dobru pašu, somo hi zazov: na moje, na! Otvor nin vriću i unutra ćedu noć nojslaju trovu. Ni ti, ni tvuoj beštijom nikad više niećete bit glodni!

Eto! Taka se srića nasmijala čobanu Lodi. Somo, vile su mu rekle da nikomu ne govori ča se dogodilo. Kad su izošli vonka odispod zemjie, Loda je ogrodi jamu i stavi jednu ploču na koju je napiso: **ATIEN TO OVUDA!**

Tako više nikor nikal ni po u jamu, a vile su ogradu priskokale ko ništa, jer vile su vile.

Moj dida i ja

Moj dida i ja uvijek gremo u šetnju. Dida gre na piće, a ja na igralište. Dida me uvijek zaboravi skupiti. Povirinu u konobu i pitam je li dida još tu, a ako nije kad je iša ča? Oni mi uvijek rečedu da je otiša, a ja cila sritna ča idem sama doma i ča ne tribam slušat njegove prodike i govorce.

Ela Nakir, 2. razed
OŠ Slatine, Slatine
Mentor: Antonela Rađa

MOJ DIDA

Moj dida je bija pravo splitsko dite iz prave splitske familije. Pape mu se zva Mate i njemu je svako jutro pomaga u poju. Volia je radit ka ja sad. Igra je fudbal u Dalmatincu, a posli je bija u Hajduku. Kad je naresta iša je na zanat za pitura. Posli je bija pravi pitur i piturava je sve. Moj did je bija šegrt svon didu. Posli je bija težak, a da ne zaboravin, jema je veliku parcelu grozja i imali su svoju vinariju Veli Varoš. Ka težak obrađiva bi zemju skoro po cili dan, a ka' bi uvatija vrimenta putova bi. Volia je more, galebe i maštral. Jema je i samoposlugu i veliku cvječaru. Posli je jema velik vrt i sadija je sve od voća do verdure. Cili je život živija u Varošu do prije 15 godina. Dida mi sad jema 70 godiš. Sad je u penziji i lipo mu je.

Dalmacija

Koliko me samo mista, događaja i judi veže za taj kraj... Dalmacija je poznata po svojim prilipin otocima kojih ima toliko puno da ti cili život nije dovoljan da svakog dobro upoznaš. Brač, Hvar, Korčula, Čiovo, Lastovo... od njih svih mome srcu najmilija je Šolta. Svi otoci mista su di čovik dolazi odmorit umornu dušu od gradskog života punog stresa. Toga ovde nema. Ovde je sve mirno i tiho. Lipota netaknute prirode u svakon je kantunu. Di god se okreneš vidiš neki prizor, bia to tić na grani, bia to val ili morska pina.

To ne znači da u Dalmaciji nema lipih gradova. Ovde je ni više ni manje najlipiji grad na cilome svitu! To je naravno Split sa palacon cara Dioklecijana i našin Marjanon. Tu je i Zadar u kojien možete slušat more kako svira. Zadar ima morske orgulje koje sviraju kako samo more oće. Ne mogu van ne spomenit i Dubrovnik, jedan od najpoznatijih gradova u svitu. Tu su još i Šibenik, gradići Trogir i Makarska sa svojon famoznon rivjeron, Omiš i njegovi gusari...

NI LAKO BIT FORANIN

Još jedno lito je pasalo. Pari mi se da son jučere bila u Varboskoj.

Ne kapin se baš najboje kako okon procinit koliko je pasalo turistih kroz ovo molo misto, al da si imo di sist za vazest picu ili se rasfriškat sokon, nis. Forani uvik kukoju da ni ni strancih ni šoldih, a lavuraju po cili don i oni i fameja. Neki po lita ni ne taknu more.

Ovako to gre:

Kad se fini sa skulon, svaki se Forani u cilo lito buto u more dvo do tri puta (a toliki svit ploćo puno skupo da bi provoli forsko more, ma da bi provali more.)

Pitote zoć? Jerbo počnedu s provin lavuron na mistima di nimoš vrimena se alavija butat u more. Nojmlaji gredu na kuponje posli lavura. Je da in je to ura sna manje, ma nikor in ne more plotit to plutonje u friškecu. Propja ćute kako in more vuće onu vrilinu i nervoz. Posli tega zaspu kako bambin i ne uspiju se ispotit do 7 oli 8 urih. A onda ti se ionako vajo ustat, ako ne i pri.

Kad fini lito gre jemotva, pa vaja poč u masline, a onda je vrime za sredit apartmane i jopet ispočetka.

Bruna Bebić, 7. razred
OŠ Split 3, Split
Mentor: Katarina Piveta Vidučić

Hana Novaković, Djetelina (salvetna tehnika), 8.r., OŠ Grohote

Pjesnik Mario

7. 1. 2001. Mario Krelac napisao je novu pjesmu Rakija i prodao je za deset kuna. Pisao je tako u novinama Sunce. Mario se jako ljutio jer je uložio puno truda i vremena, a na kraju nema ni za cigarete od toga što zaradi. Nije odustajao. I dalje je smišljao pjesme i napisao je još tri pjesme: Đuro iz Jamajke, Ante čistač i Škola do bola. Opet ih je jako teško prodao i to s popustom. Zbog toga je pao u depresiju koja ga je mučila dva mjeseca. Bio je jako tužan. Mislio je da neće nikada biti slavan pisac i da nikada neće imati puno novca kao bogataši s televizije. Pokušao se trgnuti iz depresije i opet je počeo pisati pjesme jer nije imao posao. Izgubio ga je zbog recesije. Mislio je, mislio i sinula mu je ideja. Uglazbit ću jednu pjesmu Đuru iz Jamajke pa ću je staviti na Internet. Možda se nekome svidi! Đuro iz Jamajke pisao je bajke. Sada je prestao jer je iznenada nestao. Priča se po gradu da je upoznao Nadu i kupio Ladu. S Ladom je otišao, nije se vratio jer je motor povratio.

Nakon tri tjedna javio mu se gospodin Štefek iz Slatine. Rekao mu je da poznaje ljude iz Amerike i Engleske pa mu može prodati te pjesme. Štefekovi prijatelji će ih dalje prodavati puno skuplje. Kad ih prodaju nama ide 70% rekao je Štefek. Mario se složio i svoje pjesme poslao u Ameriku i Englesku. Tri mjeseca poslije počeo je stizati novac, a godinu dana poslije postao je najbolji pisac svijeta. To ga je potaklo da napiše još pjesama i da pomaže ljudima u teškim danima kao Štefek njemu.

Andrej Dumenčić, 6. razred
OŠ Vladimir Nazor, Virovitica
Mentor: Draga Vranješ Vargović
Hrvatska udruga prijatelja pričača, Virovitica

Drugu godinu za redom, na istoj pozornici, u Gradskom kazalištu lutaka, okupili su se mladi pripovjedači Splitsko-dalmatinske županije da dijalektom materinjeg jezika iznesu svoju priču. Ambijent u kojem svaka priča zaista oživi u pokretu lutke, živopisnosti scene, igri svjetlosti i raspojasanosti glazbe ni ovom prilikom nije izgubio draž oživotvorenja u nešto jednostavnijem, ali ne i manje zahtjevnom obliku – pripovijedanju.

U druženju sa vilan i svemirciman, u banjanju i točavanju u moru, u šestima i berekinadama, u ljubavi prema noni, didu, škoju i ugoti otkrivalo se umijeće prenošenja vlastitog zapisa. Primjetno je i značajno da je utjecajem mentorskog zalaganja trema ustuknula pred sigurnošću, zadovoljstvo izvedbe preduhitriilo strah.

Među 10 izabраниh priča, laureati pričanja bili su :

1. Eko-vila - Kristina Bartl, OŠ Pučišća, 5.r.

Mentor: Željka Martinić

2. Litnja barufa - Josipa Vukić, OŠ Petar Berislavić, Trogir, 6.

r.

Mentor: Slavica Rožić

3. Kurijožitada - Klara Elezović, OŠ Grohote, 6.r.

Mentor: Mirjana Stanić

Spontanošću i originalnošću pripovijedanja oduševili su učenici OŠ Vladimir Nazor iz Virovitice kojima dužina i napor putovanja nisu utjecali ni na koncentraciju ni na stilsku izražajnost pričanja. Mladi profesionalci!

Govoridu da za dobru štoriju moraš jemat dobar butam olitiga temu, da štorija mora jemat ašpira i force olitiga kompoziciju, da se mora prizentat ala largo il' fortissimo olitiga intonacijski skladno.

Pokazalo se da za dobru štoriju tribaš jemat

joko koje vidi srcen, uho koje sluša dobroton i ruku koja piše ditinstvon.

Željka Alajbeg

sadržaj

Darija Popović, Makovi (salvetna tehnika) 8.r., OŠ Grohote

OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Tisak
Oxa d.o.o